

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, Laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb irasbeli közlemények különben özv. Kirchner-féle felvételi és rendelési irodájában (az Andrassy-sétány és iskola-utca sarkán levő Kadics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszámítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottak. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért korjók pénteken délig beküldendők.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi szeptember 6-án.

36. szám.

Iskolaügyi tapasztalatok.

Versecz, 1896. szeptember 3-án.

A múlt héten, a különböző tanintézetekbe való beiratások idejében, mozgalmas élet volt városunkban. Helybeli és idegen szülők, ünnepi ruhákba öltöztetett mindkét nemű tanulók nagy sokasága lepte el a város utcáit és tereit, s az egyes iskolák beiratási helyiségei előtt nagy tolongások származtak. A legtöbb szülő igyekezett, hogy gyermekeit minél előbb beirathassa, az idegenek, - kik ez idén különösen igen nagy számban hozták városunkba gyermekeiket — aggódo gonddal keresték a megbízható magánházakat, hol gyermekeiket egy hosszú esztendőre elhelyezzék.

Élénk figyelemmel és érdeklődéssel kísértük a beiratások menetét, örömmel tapasztaltuk, hogy magyar nyelvterjesztő egyesületünknek a cseregyermekek ügyében évek óta folytatott országos szervezete a legnagyobb elismeréssel találkozó mogaalma mennyire megszaporította tanintézeteink vidéki tanulóinak számát, s mennyire megkönnyítette a szülők terheit; hazafiúi lelkesedéssel láttuk, hogy mióta községi tanintézeteink tannyelvűvé a magyar tétetett, mennyivel nagyobb elismerés hára mlík városunkra; mint nöl annyi áldozatok útján fentartott és sok küzdelemmel reformált oktatásügyünk tekintélye, — de e soknemű örövendetes tapasztalat mellett, oly elszomorító dolgokat is észleltünk, melyeket a nyilvános-

ság útján is kell szellőztetnünk, s melyekre ez uton is fel hívjuk az illetékes körök figyelmét.

Az egyik ily sajnálatos jelenség az, hogy a vidéki iskolákból, sőt a helybeli gör. kel. szerb iskolákból is sok oly tanuló lép át az állami főreáliskolába és a községi elemi népoktatási tanintézetek magasabb osztályaiba, kik alig tudnak magyarul írni, olvasni, s a kiknek magyar nyelvi ismeretük alig több a semminél. — De van még egy másik sajnós tapasztalatunk is, a mely szintén minél előbb való orvoslást kíván.

A magyar királyi állami főreáliskola folyosóin, s az épület előtt több helybeli polgár szülővel találkoztunk (nevekkal is szolgálhatunk), kik könnyes szemmel panaszták a csoportosulóknak, hogy fiaikat nem veszik fel az állami főreáliskolába, s egyes elejtett panasz azt sejtette, mintha mind az azért történnék, mintha a szerb és román nemzetiségű fiúk nemzetiségük miatt nem találhatnának felvételt.

Mint hogy akadhatnak olyanok, kik e képtelen és roszakaratú ráfogást esetleg igazgatásul is felhasználhatják — sietünk megmagyarázni a dolog mibenléttét.

Nevezett tanulók azért nem találhatnak felvételt, mivel a törvényes kort, a 12 évet messze túlhaladták.

És mi ennek az oka?

Az érdekelt helyb. szülők saját fülünk hallatára panaszták, hogy a gör. kel. iskolából a IV-ik elemi osztályból

nem bocsátják el a tanulókat, kényszerítik őket különféle befolyásokkal, hogy a V. VI. osztályt is végig tanulják, sőt igen gyakran megesik, hogy a VI. osztály bevégezése után még a községi tanintézetbe is beiratja egy évre a szüle a gyermekeket — „hogy tanuljon egy kicsit németül és magyarul“ — s akkor állit be a középiskolába, midőn a fiú 14—15 éves.

A vidéki román és szerb szülék IV-ik oszt. végzett gyermekeiket pár évig szintén más elemi iskolákba küldik s így azok életkoruk miatt nem találhatnak felvételt a középiskolába.

Az elkeseredett szüle tele lármázza a világot panaszával, és sajnós, hogy a legtöbb esetben nem ott keresi a bajok kútforrását, a hol keresni keliene, s akadnak roszakaratúak, kik felhasználják az alkalmat s a törvényt nem ismerő népet hamis tanúbizonysággal félrevezetik.

Ha már kötéllel kell fogni a gör. kel. szerb elemi iskola V-ik VI-ik osztályába a tanulókat, fogják meg azokat, a kik nem valók a tudományos pályára — s akkor igen helyesen cselekesznek — de ne kényszerítsenek oda mindenkit s ne adjanak okot az elkeseredésre, s arra, hogy a szülék keserves könyhuladások közt szidják a magyar törvényt, a mely előtt pedig e hazának minden fia egyenlő.

Tárcza.

Bölcs Kapor.

Kapor Pal uram judex cariae lett, ha jól tudom, Dobzse László idejében, a nélkül, hogy valaha észjogot avagy perrendtartást magolt volna. Mikor a csakóvári portyazas után bevonult, a csatlósai előtte vitték a hivatalos kvalifikációját igazoló bizonyítványokat, darda hegyére tüzött poganyfejek alakjában.

Abban az időben a Kapor urak egyáltalában igen érdemes férfiak voltak és az uradalmak terjedelme, valamint a czimeik hangzása után ítélve, tetemes szamu pogány és keresztény koponyák lenyiszalásával szolgálták a közjólétet.

Később, midőn a haladó kor az ország oszlopos embereitől egyéb tudományos kvalifikációkat is követelt, a Kapor urak csillaga halványulni kezdett. Jó ideig még a vármegyei restaurációkon szerepeltek. Mikor ott is békésebb idősök koszontott be, a történetírás muzsája egyáltalában nem érezte többé szukségét annak, hogy megemlékezék a Kaporokról.

Néhai Kapor Mátyás, a kinek kortársai a Hebehurgya Kapor nevet adtak, mar csak két dologról volt nevezetes: elsőben is ő volt a földvidék leghanyagabb gazdája, másodsor meg azzal beszélgetett magáról, hogy egy kocsisát egy izben félholtra verte.

Mátyás fia Ákos, a család mostani feje, csodálatosképpen már zsenge korában korlatolt eszű ifjúhírében állott. Pedig kitunt, később hogy ez alaptalan ráfogás, hogy ne mondjam, rágalom. Hadvezér, nagy allanferfi nem lett ugyan belőle, de új fenyt kölcsönzött a Kapor névnek és majd annyi vagyont szerzett a családnak, mint a mennyit Pal judexnek sikerült összeharócsolnia.

Ilyen érdemeire való tekintettel én, mint a Kapor család krónikairója, folhatalmazva érzem magamat arra, hogy Ákosnak a bölcs Kapor nevet adományozzam.

*

Bölcs Kaport, a törökverő Pal judex dédunokáját és a kocsist elverő Matyas edes fiat, alkonyatkor egyszer a kertje végeben találjuk, egy lombos kerítésen átnyuló csinos női kezecskét csokolgatva. A kezecske tulajdononője, Kovács Rózsika kisasszony, a tisztartói lak udvarán állott és halk hangon beszélgetett Ákos urral.

— Ha maga nagyon kedves akarna lenni, Rózsika — kezdte megint Ákos.

— Hát nem vagyok az? évődött vele Rózsika.

— Oh igen, de még kedvesebb is lehetne, ha átjönne hozzám a parkba. Itt szépen sétal-gatva beszélgethetnénk . . .

— Jézusom! Hová gondol? válaszolt Rózsika, mérsékelt megbotrankozas hangján.

Később azonban széthuzta a bokor ágait és rózsás arczával kezeledett Ákos ur felé.

— Ha éppen mondani akar valami, szólt zavart mosolylyal, — azt így is megmondhatja . . .

Ákos ur azonban makacsul rázta a fejét. — Nem, nem! Odaát folyton jarnak-kelnek a cseledek, a gazdasszony meg leleskedik utánunk . . . Itt senki sincs, csak egy csomó szentjános bogar.

— Édes Istenem csak nem mászhatom át a kerítésen? töprenkedett Rózsika.

— Átmászni? Ki beszél átmászásról? a kuglizónál van egy keskeny rés, ott at lehet jönni.

— Soha! mondta Rózsika határozottan, mi-közben kiszabadította ujjait Ákos kezéből.

— De Rózsika! Könyörgött Ákos.

— Nem!

Most már nem látták egymást a bokrok miatt. Mind a ketten némán és élesen fülelve állottak egy helyben, aztán lassan, nesztelen lépésekkel, párhuzamosan haladva, indultak előre. A kuglizónál megállott Ákos, erősen dobogó szívvvel. Rózsika is megállott odaát, nem kevésbé dobogó szívvvel. Öt perc is eltelt így. Aztán halkan megzörrent a bokor, ágai lassan kétfelé váltak és Rózsika, mintha ellenallhatatlan erő vonzaná, besiklott a parkba, mint a fülémle a csapdába.

— Itt vagyok, — mondta. — Mit akar mondani.

Versecz—Lugos—Maros-Illyei vasút.

A most megnyílt Versecz-Gattajai vonalrész teljes kiépítéséhez tudvalevőleg még egy tekintélyes összegnek törzsrészevényekben való jegyzése szükséges, mely összegnek az érdekelt községektől leendő megszerzése iránt felhatalmaztattam.

Ennek alapján a hiányzó összeg aránylagos és az érdekek kellő mérlegelése mellett való felosztása után személyes érintkezéssel felvettem a tárgyalásokat az összes, a Versecz-Lugos-Maros-Illyei vasút úthálójába eső községekkel; s a hozzájárulások megszavazása tekintetében az érdemleges ülések következően állapították meg: szeptember hó 18-án d. e. 11 ór. Gattaján, d. u. 3 ór. Klopodián; szeptember 19-én d. e. 10 ór. Nagy-Zsám; szeptember 20-án d. e. 8 ór. Sósdián, d. e. 11 ór. Rittberg d. u. 2 ór. Niczkyfalva, szeptember 21-én d. e. 8 ór. Kádár, d. e. 11 ór. Dobcz, d. u. 2 ór. Buziáson és szeptember hó 22-én N.-Szredistyén. — Versecz város tek: törvényhatósági bizottsága a legközelebb megtartandó közgyűlésében fogja az ügyet tárgyalni.

Minthogy ezek szerint már alig néhány heti idő választ el az érdemleges és végleges döntéstől, szükségét érzem annak kimutatásának, hogy az egyes érdekelteltek miért kénytelenek most ismét — sokak véleménye szerint újabb de nézetem szerint csak erkölcsi áldozatot hozni a tovább építés lehetővé tétele szempontjából.

Vegyük először a kiindulási pontot: Versecz város. A város a Versecz-gattajai vonalrészre 100.000 frtot szavazott meg, mit egy 50 évre felvett kölcsonnal fedez, s fizet évente törlesztésként 5000 frtot. Amde a Versecz-Gattajai vonalrész jövedelmezősége — a mostani csekély forgalmat nem véve zsinormértékül — később sem leendő oly nagy, hogy az évi fenntartási és az elsőbbségi kötvényekre eső összegegen felül eredményezne valamit s így igen természetesen hogy a törzsrészevények osztalékban nem részesülhetnek. A város 100.000 frt. tőkéje és ennek ötven évi kamatja tehát teljesen elveszett pénz, de elveszett a nélkül, hogy a vasuti forgalom mástéren pl. kereskedelmi és ipari téren a városnak jövedelmet hozna.

Ha már most Versecz város a tovább építés biztosítása céljából 50.000 frtot megszavaz, úgy kamat quotája évente 2500 lesz több; de kap 150.000 frtort törzsrészevényt, mely a városnak ha többet nem is de minden esetre 2500 osztalékot fog hozni, úgy hogy Versecz város a 150.000 frtos kölcsöne után saját zsebéből tényleg nem fizet több kamatot, mint most fizet a 100.000 frt.

Megjegyzem, hogy Rózsika — még pedig nem csak esti világitásnál tekintve — ha nem is szép, de föltétlenül csinos leány volt. Alacsony, formás, kedves, mint a két hetes furj.

*

Nincs kizárva ugyan, hogy olvasóim a szünetet a melyel itt felbeszakítottam a történetemet, arra fogják használni, hogy elhamarkodottan páczát torjének hősnőm fölött, mindazáltal el kell most mondanom, hogy ki volt tulajdonképpen Kovács Rózsika kisasszony.

Unokája volt, egyetlen rokona és örököse, ennél fogva szemefénye öreg Kovács Antalnak, Kaporék régi tisztartójának.

Ki volt Kovács Antal? Ötven esztendővel ezelőtt vetődött erre a vidékre, mint nagyon sovány, igen szerény és nagy alkalmazkodó képességgel megaldott ifju. Az öreg Kapor ur, Akos nagyatya, szolgálataba fogadta Kovácsot, mint titkárát, óriás pipagyujteményének gondozóját, jószágának ispánját, rabizván egyszermind fának nevelését, a deák nyelvben és a táncban való magasabb kiképzését is.

Kovács Antal kitünő buzgalommal tett eleget a ráruhazott sokoldalú hivatalnak, mikor az öreg Kapor Matyas, a ki tisztan az agarászatnak, lovak idomításának szentelte életét, Kovács Antalra bízta egész gazdagságának vezetését. És mivel kitünt, hogy a boldogult Kapor soha egy krajczár bért nem fizetett Kovácsnak, a nagylelkű örökös odaajándékozta tisztartójának egyik majorját, „régébbi érdemei elismerésül és buzdításul a jövőre nézve.”

Meg kell itt jegyeznem, hogy Kovács ur akkor már nem volt sem sovány, sem tulságosan szerény avagy alkalmazkodó. Hizásnak indult a mellett hangos szavu, házsártos ember lett belőle. A gazdaság ügyeit önállóan intézte és beavatkozást még Matyas ur részéről sem türt el.

— Goromba paraszt az öreg. — szokta

után. Az újabb áldozat tehát nem anyagi, hanem csak erkölcsi szavatosság, de a külömbőség pedig az, hogy nem Gattajai, hanem Buziás, Lugos és Erdélylyel van egyenes vasúti összeköttetése.

Nagy-Zsám községet illetőleg ugyanez áll; a község azonban már a Versecz—Lugos—Maros-Illyei vasút javára szavazta meg az 50.000 frtot, de meg adja — méltányossági szempontból már most, szintén fizetvén évente 2500 forint kamatot, ezen ötvenezer forint tőke és ötven évi kamatja ép úgy kidobott pénz mint Versecz városé. Azonban az esetre, ha a tovább építés céljából még 20.000 frtot megszavaz, kamat quotája évente 1000 frtal emelkedik, de kap 70.000 frtort törzsrészevényt mely hoz 1000 frt osztalékot, s így Nagy-Zsám községe sem fog sajátjából a 70.000 után tényleg több kamatot fizetni, mint most fizet az 50.000 frt után.

Ugyan ez áll Klopodia és Gattaja községekre.

Ami már most Sósdiát, Rittberget, Niczkyfalvat, Kádárt, Dobczot, Buziást és Szinerszegt illeti, ezen községek csak a Versecz-Gattajai vonal teljes kiépítése által juthatnak vasuti állomáshoz, s élvezhetik mind ama nagy előnyöket, melyek a vasuttal járnak.

Most bátorkodom még Versecz, Nagy-Zsám, Klopodia, és Gattaja községek tisztelt képviselő testületeinek szives figyelmét még azon körülményre kikérni, miszerint komoly kísérlet történik egy helyi érdeku vasútnak Zsebelyről-Rittbergre való kiépítése iránt. Rittberg községe vasutat akarván, igen természetesen hogy pártolja ezen szándékok is, mi akkor, ha most az érdekelteltek szükkelülködnek, megvalósulhat, mivel Rittberg község 50.000 frtja majd a Zsebely—Rittbergi vasutara jutván, ezen összeg a Versecz—Lugos—Maros-Illyei vasutól elesik, minek majd az lesz a sajnálatos s soha jova nem tehető következménye, hogy a Versecz—Gattajai vasut teljes kiépítése lehetlenné valik, és Niczkyfalva, Sósdi községek valamint Buziás és Szinerszeg vasuti állomást ez életben többé nem fognak kapni.

Es ha a kiépítés elmarad, akkor Versecz város elveszített 100.000 frt, Nagy-Zsám 150.000 frt. Klopodia 50.000 frt Ferendia 55.000 frt, Semlak és Gattaja 30.000—30.000 frt tőkét, és lesz egy vasut mely sosem képes az összes igényeket teljes mérvben kielégíteni.

Mar ezen utóbbi körülmények elutasíthat-

mondani Matyas ur, — de azért talpig becsületes ember.

(Cato óta minden goromba embert klaszikus jellemnek tartanak.)

A felvidéken akkoriban egy különös természeti tünemény következett be: a Kaporék birtokán minden esztendőben rosz termés volt, a tisztartó kis földje pedig csak úgy öntötte a buzát-kukoriczat. Ha jegesű kerekedett a határban, az biztosan tonkretette az uraság aratását, de megkímélte a Kovácsmajort.

A megyei urak megegyeztek abban, hogy a tisztartó irtalmatlanul lopja urát. Nem is lopja, hanem elpusztítja, folfalja szőrostul-bőröstul. Matyas ur nem szerette az ilyen beszédet. Mire való az? Hogy elesapja udvaráról Kovácsot? A tisztartó annyi készpénzkeletet adott neki már, olyan komplikált elszámolási viszony volt közöttük, hogy a leszámolás talan a Kapor elesapatásával érhetett volna véget. Jobb az ilyet meg se bolygatni!

Matyas ur halála után Akos fia némi érdeklődést mutatott vagyoni ügyeinek állapotára. El is ment a telekkönyvbe — de aztán szédülő fővel távolgott ki a hivatalból. Meggyőződött róla, hogy nincs már egy talpalatnyi földje, a melyre Kovács be nem kebelezte volna valami követelését. Az öreg fogva tartotta polipkarjaival; nem mozdulhatott, nem menekülhet, meg kellett magát adnia.

A fiatal foldes ur és az öreg tisztartó között akkor már igen különös viszony fejlődött. Kovács láthatólag mélységesen megvetette Akos urat, a kit éltetlen naplopónak tartott.

Sőt gyűlölte is, olyan ösztönszerű gyűlölettel, a minőt a vadász a róka ellen, a róka a kakas ellen, a kakas pedig a cserebogár ellen érez.

— Mennyi pénzembe van az a kölyök! fakadt ki néha az öreg. — Persze, ő pesti szabónál dolgoztat és török dohanyt szil!

lanul követelik hogy a Gattajai innen eső községek hozzák meg a tőlük kért erkölcsi szavatosságot, ami reájuk anyagi károsodással nem, hanem csak haszonnal jár, mit a folytatásban fogok beigazolni

(Folyt. követc.)

Hofbauer Árpád.

NAPI HIREK.

Lászlóffy László helybeli róm. kath. apátot a múlt Vasárnap szentelte fel a temesvári székesegyházban Desseffy Sándor csanádi püspök. Az új apát ily minőségben a m kir. állami főrealiskola évmegnyitó hálaadó istentiszteletén, a múlt Pénteken, celebrált első ízben.

Bérmálás. Az illetékes egyházmegyei hatóság intézkedése folytán a bérmálás sorrendje némi változtatást szenvedett. A püspök ő méltósága ugyanis szept. 18-án a délutáni vonattal fog városunkba érkezni. A fiuk szept. 19-én, a leányok 20-án fognak a bérmálás szentségében részesülni. A bérmálási szertartás mindkét napon reggeli 8 óraker kezdődik.

„Egy hazafias szerb főpap“ czim alatt, a „Vasárnapi Ujság“ mult vasárnapi száma Zmejánovits Gavril püspökünk kitünően sikerült arczképét hozván a legmelegebb hangon emlékezik meg városunk főpapjáról. A hosszabb ismertető cikkből — mely Zmejánovits G. élettrajzi adatait is felsorolja, — adjuk a következőket: „Zmejánovicsot jó híre már rég megelőzte, a királyért és hazáért lelkesülő egyháznagy nevét különösen az utóbbi időkben mindenütt ott látuk tündökölni, a hol a jó hazafiak e két eszményéről volt szó. A királyért és a hazáért! ez volt mindig a jelszava, a melyhez azonban hozzáfűzte mindig ezt is: a nemzetért és a vallásért! Terünk nem engedi, hogy elmondjuk mindazt, a mi az új egyháznagy érdemül szolgál, avagy őt jelemezné, csak kiragadunk a székesegyházban tartott beszédeből egy töredéket, a mely őt fényesebben jellemzi minden szép szonál: „Hiven Istenhez, hiven a királyhoz, hiven a hazához tanítani fogom a lelkipasztorokodasomra bizott nyajat, hogy királyért és hazáért eljen és haljon; tanítani fogom hiveimet, hogy a hatóságoknak engedelmeskedjenek, mert minden hatalom az Istentől való, hogy az országos törvények előtt meghajoljanak, s hogy szentség gyanant őrizzék az ország alkotmányát; tanítani fogom őket tülemlere, békeségre, szeretetre s összetartásra Szent István koronájának minden népevel, legyen az bármi vallasu, beszéljen az bármi nyelven. Ezen feladatomban segíteni fog az Isten, mert csak azt tanítom, a mi előtte valóban

Kovács ur már akkor nagytekintélyű ember volt a vármegyében, mig Kapor Akossal senki sem törődött. A tulajdon cselédei is csak lézengve teljesítették a parancsait és ha be akart fogatni, először a tisztartótól kellett kikérni a lovakat.

Végre elérkezett az időpont, a mikor Kovács ur elhatározta, hogy végezni fog Akos urral.

— A kölyök annyi pénzzel tartozik már, hogy soha sem fogja megadhatni. Ott ül a kastélyban, foldes urnak nevezeti magát, pedig semmije sincsen. Ideje, hogy véget vessék ennek a komédiának. És véget vetett a komédianak: a Kapor-birtok kastélyostul dobra került Talán mondanom sem kell, hogy maga Kovács vett meg mindent

Ákos ur csodálatos megadással fogadta a hirt, hogy beteljesult a végzete. Kovács rögtön az árverés után bekocsizott a városba, hogy eleget tegyen bizonyos törvényes követelményeknek, Akos ur pedig alkonyatkor lement a kertbe. Igen — a kertbe!

*

A hold már fölbukkant a hosszú faszor végén, a bokrok között ezer tücsök cirpelt. Rózsika és Kapor Akos lassu léptekkel sétáltak az öreg fak alatt

— Szeret? kérdezte Kapor Ákos, nem tudom, hogy hanyadszor.

Rózsika ekkor hirtelen megállott és megragadta Ákos karját. Meglepo erő volt a kis kezében.

— Hogy szeretem-e? kérdezte a fölindultól tompa hangon. — Hogy szeretem-e? Az edes anyám emlékére esküszöm, hogy beleölöm magamat a vízbe, ha maga nem vesz feleségül, Ákos.

— Isten meghallotta esküjét! szolt Ákos ur ünnepiesen.

Aztán kevésbé ünnepiesen megcsókolta a lányt és a fejük fölött elvillanó szentjánosbo-

kedves s a mit Ő akar." Ezek az ő szavai, a melyeket katedraján állva, kezében a kereszttel és pásztorbottal, vállain a püspöki palásttal ékesítve, szilárd hangon az Isten házában hangoztatott s a melyek valóban dicséretére válnak egy egyházfeljedelmnek.

Hangverseny. Cziuk Szultána k a. a mult szerdán tartotta meg több ízben elhalasztott hangversenyét a Glückmann-félevigadóban, nagyszámú közönség tetszése mellett, Cziuk k a. valóban igen sokat haladt, nagy terjedelmű hangja iskolázott, előadása biztos. A hangversenyző művésznővel Zoffmann E. k. a. is énekelt néhány kettőst. A kíséretet Pichert E. nagy-beckereki karmester látta el s bravuros játékával ismételtén kivívta a közönség elismerését.

„Versece és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete-nek választmánya a mult Csütörtökön d. u. 5 óraker, az állami főrealskolában Dr. Seemayer Karoly elnöklete alatt ülést tartott, mely alkalommal a következő fontosabb tárgyak kerültek felszínre. Braun Frigyes pénztárnok jelentése szerint a pénztári állomány készpénzben 2880 frt 49 kr. daczára annak hogy az egyesület eddigelé ez évben már 316 frt 33 krt adott ki. A magy. kir. áll. főrealskola szegény sorsú, de szorgalmas növendékei közül a következőket látja el az egyesület ingyen tanönyvekkel: Becskery László, Sedelmayer Béla, Kelemen Mihály, I. osztálybeli; Zsiván Istvan, Radak Milivoly, II. oszt.; Radak Janos, Haim Márton III. oszt.; Weisz Dezső Székely József, Moldován Miklós IV. oszt.; Loos Vilmos, Elekes Pal, Volszky László V. oszt.; és Dreszl József VII. oszt. tanulókat. Ezen célra az egyesület eddigelé több mint 600 koronát költött s nagy hála kötelezte le maga iránt a szegény sorsú szülőket A délvideki szini szövetkezet igazgatójával Peterdy Mariánovits Sándorral kötött szerződés jóváhagyott. A szerződés nevezetesebb pontjai közül felemlítjük a következőket: Peterdy Marianovich Sándor igazgató vállalkozik, hogy 1896 évi október hó 15-től 1866 évi december hó 15-ig — 8 hét — N. Beckereken; 1896 évi december hó 16-tól 1897 évi január hó 31-ig — 6 hét — Lugoson; 1897 évi február hó 1-től 1897 évi márczius hó 5-ig — 5 hét — Versecezen és 1897 évi márczius hó 6-tól 1897 évi Virágvasárnapjáig — 2 hét — Fehértemplomban az igényeknek megfelelő társulataival operette, népszimű, vigjátékok és drama előadásokat az egyes városok szinügygyamolitó egyesületei által jóváhagyott műorral tart. A szini előadások heti beosztását a bérletes és bérleten kívüli előadások napját, a

garak nem is sejtették, hogy Kapor Ákos ezzel a csokkal visszakebelezte a nevere a Kapor-kastelyt a hozza tartozó uradalommal együtt.

Mikor Kovacs Antal úr másnap megjött a városból, szokatlan jó kedvében volt.

— Hol a kis macska? kérdezte.

A kis macska — ez volt a Rozsia becvező neve — előbujt valahonnan.

Hé, kisasszony, nagy ujságot mondok! Behurczolkodunk a kastelyba — az ördög fog ilyen putriban lakni! A kisasszony aztan ferhez megy. A kisasszony jó parti, a vármegye legjobb partija. Ha feltordul az öreg Kovacs, lesz a kisasszonynak egy kastelya, ketezer hold földje, meg valami kis pénze is... A kisasszony vaioaghat a grofok, barók és egyéb naplopók kozott.

A kis macska semmit sem értett az egész-ből, de azért mégis azt mondta: Már választottam, nagyapó.

— Ördögöt?

— Ákoshoz megyek! Igen, senki mashoz!

*

Az öreg urat a négy rá következő nap négyféle leiki állapotban találta. Első nap tombolt. Második nap fenyegetőzött. Ákos urat mag akarta ölni, Rozsikát pedig ki akarta tagadni. Harmadik nap gunyologott, maró szatirával bántalmazva Rozsikát, Ákost, onmagát és az egész világot. E napon egyáltalában nem lehetett vele komolyan beszélni. Negyedik nap aztan gondolkozni kezdett.

— Jól van, a zsák megtalálta a foltját, Rozsikát hozzá fogom adni Kapor Ákoshoz... A fiatalok a kastelyban fognak lelni, én pedig itt maradok a tisztartói házban, ha felfordulok, Ákosokra száll mindenem, a kastely, az adómentes birtok. De hát akkor miért fáradtam én álló ötven esztendeig?

Herczeg Ferencz.

műsort és válfajt, esetleges jutalomjátékokat a járos és járatlan bérletekben adandó darabok beosztását, az illető városok szini egyesületeinek megbízottjaival egy, — előre megállapítandó napon hétről-hétre együttesen és előre állapítja meg az igazgató az igények lehető figyelembe vételével. A szinigazgató tartozik a lugosi magyar szinügy-gyamolitó egyesületnek bemutatot és úgy ez, valamint a f. évi június hó 14-én Nagy-Beckereken tartot közös értekezlet által is elfogadott teljes társulatával, nemkülönbén a karmesteren kívül legalább 10 tagból álló saját zenekarával és 12 karénekesel a szövetkezet minden városában előadásait pontosan lejátszani. Az egyes városokban a kitett időben és rendben fogja a szinigazgató az előadásokat tartani azon kötelezettséggel, hogy bérletes előadást Lugoson 24-et, Versecezen 24-et és Fehértemplomban 10 et fog tartani. Peterdy Marianovich Sándor igazgató a jelzett szini évad tartama alatt a következő segélyben részesül: Lugoson biztosított bérlet 1400 frt. és készpénzsegély 300 frt; összesen 1700 frt., Versecezen biztosított bérlet 1200 frt készpénzsegély 200 frt. 1400 frt. Fehértemplomban biztosított bérlet 800 frt. készpénzsegély 100 frt. 900 frt. Összesen 400 frt Nagy-Beckerek város a társulat számára külön anyagi segélyt nem biztosít, de a társulatot erkölcsileg támogatni fogja s a legjobb szini szonját biztosítja számára. A bérlet összeg első felét Peterdy Marianovich Sándor szinigazgató a második előadás után igényelheti, második fele a helyi szinibizottság és Peterdy Marianovich Sándor által közösen megállapítandó időben, de mindenesetre csak az első felbérlet lejátszása után fizetendő. A készpénzbeli segély minden városban csakis a szini évad befejezése után fizetetik ki a szinigazgatónak, kötelezi magát az előirt feltételek mellett felfogadott társulataival és előadásaival mindent elkövetni, hogy a szövetkezet városaiban a magyar szinésznek tiszteletet, becsülést és elismerést szerezzen az esetleges kívánni valohoz képest a felmerülő hiányokon a méltányosság határain belül mindenkor segítsen. A közművelődési egyesületek ezredeves unnepi congressusan egyesületünk képviselével Herczegh Ferenczet és Dr. Perjessy Mihály kir. ügyészt bizza meg a választmány, elhatározza továbbá azt is, hogy Desseswity csanádi püspöknél versecei tartozkodása idejében testületileg fog tisztelegni, s legközelebb egy nagyobb szabású magyar társasestelyt rendez.

Kovács Laura szinigazgató, a hirneves magyar recitatornő, kiről a fővárosi napilapok is nem régiben a legelőnyösebben emlékeztek meg, s ki pár év előtt itt Versecezen is kitunó és élvezetes előadást tartott, — ma Vasárnap este nagyobbára hirneves magyar íróink művei közül többet fog előadni a városkerti aréna helyiségében. Társaságában fel fog lépni Konecz baritonista is. Az előadokat legmelegebben ajánljuk közönségünk becses pártfogásába.

A versecei iparosok dalárdája a mult szombaton tartotta meg a városkerti vendéglő helyiségében III-ik, kötelező hangversenyet, — mely daczára a fenyegető időjárásnak — igen szépen sikerült. Ugyan ezen alkalommal nyújtottak át az egylet tiszteletbeli tagjainak Dr. Seemayer Karoly ügyvéd és Waldherr József főreál. isk. tanárnak a tiszteletbeli tagság symbolumát az ezüst diszlyrát.

Ulna ezredévi ünnepe. Hazánk ezer éves fennállásának emlékeul felállított emléktáblák leleplezése alkalmával Ulna kozség előjárósága folyo évi szeptember hó 13-án ünnepélyt rendez, melynek lefolyása a következő leendő: Delelőtt 9 óraker Kabdebő Gergely főszolgabíró elnöklete alatt a képviselő testület által tartandó diszkozgyülés. Az új kisdodova épületnek felszentelése és az iskolaszéknek leendő átadása. Emléktáblák leleplezése. Társasbed. Este a kozség kivilágítása és tűzjáték. A meghívókat magyar és szerb nyelven a községi előjáróság mar szétküldte.

Birtok-eladás. Baró Baich Milos főrendihazi tag — mint a „Krassó Szörényi Lapok“ írja — herendjéti birtokát eladta dr. Herglócz Gézának 10.000 frtért.

A versecei iparostanoncz iskolában a beiratások a jövő Vasárnap kezdetnek meg és folytatatni fognak kedden délután és pénteken este.

Szöllő és gyümölcskiállítás. A helyb. szöllőszeti egyesület t. hó 14-én szöllő- és gyümölcskiállítást rendez a „Szöllővenyigéhez“ címzett vendéglő nagy termében.

Az e hónap közizgatási bizottsági közgyűlés t. hó 7-en Hétfőn fog megtartatni.

A versecei polgári lóvészcsapat (Schützen-corps) ma Vasárnap délután 2 óraker rendkívüli közgyűlés tart, melyre a tagok ez uton is meghivatnak.

Tömeges felrándulás Budapestre. A versecei mezőgazdasági egyesület tudvelevőleg mozgalmat indított arra nézve, hogy földmivelőink és iparosaink nagyobb csoportban ránduljanak fel Budapestre a kiállítás megtekintésére. A hazafias mozgalomnak meg is volt a maga örvedetes eredménye, a mennyiben közel 400 résztvevő jelentkezett, kik közt a jegyfüzetek részben mar szét is osztattak. Nevezett egyesület elnöksége lapunk útján is felhívja a jelentkezőket, hogy jegyfüzeteiket vegyék át, s egyszersmind tudatja, hogy az indulás f. hó 10-én este történik. Gyülekezés a „Hungária“ vendéglő előtt. Indulás pont 5 óraker. A menettérti jegyek 14 napi érvényességgel bírnak. Az elkésetten jelentkezők a befizetett összegeket átvehetik az egylettől. Mint hülük, egy másik tömeges felrándulásra szintén megtetettek az előkészületek

A délvideki színházak igazgatója, Peterdy Sándor, mar aláírta a szerződést s minden lehetőet elkövet, hogy a téli évadra kitunó társulatot szervezzen. Jelenleg nyári társulatával eddig Hodmező-Vásarhelyt működött. A közönség halás volt a társulat iránt, mert állandóan szép számmal kereste fel az előadásokat. Peterdyék meg is érdemlik a pártolást, mert kerek, jól betanult összevágó előadásokat produkálnak. Különösen kiválóak az igazgató, mint drámai hős, Dereki A., mint rendező és jellemzésész, Borbély mint komikus s Daróczy Ilka drámai hősön és Serfőző Etel, mint operett-primadonna. Néhány nap óta Hunyadi József — az aradi szintársulat népszimű-énekese — vendégzerepel a társulatnál. Szeptember 1-től október 1-ig Pancsován fog működni, Peterdy és onnan megy át Nagy-Beckerekre.

Postai értesítés. A postát igénybe vevő t. közönség érdekeben a következőket közöljük. A levelek súlyhatára belföldön a 500 grammot, továbbá Ausztriával, Bosznia és Herczegovinával és Németországgal való forgalomban a 250 grammot nem haladhatja meg. A térfogata három irányban (magasság, szelesség és hosszúság) 10, 20, 30, vagy 5, 15, 35 centiméter, ha pedig tekercsalakuak hosszúságban 30, átmérőben 15 centimétert meg nem haladhatnak. A díjuk 20 grammig 5 kr., 21—250 grammig 10 kr., a belföldre szolo 500 grammos levelekért pedig 15 kr. Németországba 15 grammig 5 kr. 15—250 grammig 10 kr. Ajánlasi díj az egész világ posta egyesületében 10 kr. Express díj — a nová ily levelek küldhetők 15 kr. A Budapestre szolo leveleknél keretik a t. levelező közönség a kerületet (I—X-ig) szintén tüzetesen kiírni, mert ellenkező esetben a levelek csak fél napi késedelemmel készbeszittetnek a címzetteknek.

Törvényhatóságunk építészeti bizottsága f. hó 3-an tartott üleében 9 szoval 6 elleneben elutasította Stefanovits és Keschanszky vállalkozokat azon kérelmükkel, hogy a állami főrealskola építésénél letett 3750 frt. biztosíték számukra kiszogaltassék. Ez ügyben különben a torv. közgyűlés fog dönteni.

A délvidek apostolai cím alatt a „Nemzeti Iskola“ legutobbi száma hét kiváló délvideki tanító arczkepet hozza. A délmagyarországi tanító-egylet vezértérftai ezek: Schenk Jakab elnök, Bányai Jakab és Herresbacher József alelnokok, Reiter Ferencz és Bakos Sedő titkarok, Ertl J. főpénztáros és Fuchs László zaszlotartó. A „N. I.“ egyszersmind hasábot szentel a derék tanító-egylet ismertetésének, kiemelve, hogy ez az egylet nemcsak számra nézve a legnagyobb, de minden irányban való tevékenységre nézve is első helyen áll hazai tanító-egyleteink közt. 30 év lefolyása alatt egyetlen egy tanügyi kérdés sem volt napirenden, mely yel ezen egylet behatóan és alaposan nem foglalkozott volna. Szamos oly életre való eszmét pendített meg, sok oly dologgal foglalkoztak a tagok gyűlésükön már évtizedekkel ezeltt, melyek meg mindig napirenden vannak és megoldásra várnak. Magyarország tanítószága éles belátásáról tanuskodik, a midőn hazánk ezen vezérszerepre hivatott tanító-egyleteinek eszméit nem ejti el, újból meg újból felveti azokat mindaddig, mig a biztos siker révpártjába nem ér.

Nyílt levél a papsághoz. A központi névmagyarosító társaság nevében Telkes S. elnök nyílt levelet intéz Magyarországi lelkészeihez a névmagyarosítás érdekeben. Lesznek — úgy mond — a lelkészi kar tagjai közt, kik a névmagyarosítás hazafias céljára való tekintetből, hiveik közt azokat, a kiket illet, folvilágosítják;

lesznek, kik a netalán kételkedőket bátorítani, buzdítani és azokat, kiknek e részben útmutatás vagy tanács kellene, a névmagyarosító társasághoz utasítani fogják és lesznek olyanok is, kik jó példával fogják a vezér után széttekintőket követésre ösztönözni.

Az erdélyi román közművelődési egyesület f. hó 27-én és 28-án tartotta Lugoson ez évi közgyűlését. Az ünnepségeken nagyszámú közönség volt jelen az ország különböző vidékeiről, többek közt Mocsonyi Sándor, Ratiu János, Mocsonyi Jenő, Popea Miklós, gör. kel. püspök, Sierban Miklós, Kozma Pathen stb. A lugosi román intelligencia lehetőleg mindent elkövetett, hogy a közgyűlésen résztvevők jól találják magukat s az összes ünnepségek és ülések az ügy komolyságához mért nyugalommal és rendben folyanak. 26-án este nagyszámú vendégség érkezett a vonaton, hol Popea Miklós karánsebesi püspök megérkezésétél Litsek Béla alispán is jelen volt. A püspököt román ruhába öltöztött lovas legények kísérték, nagy közönség részvétele mellett, szállására, Popoviciu György eszperhez. Este a Concordiában volt ismerkedés. A gyűlés 27-én délelőtt folyt le a vármegeyház nagy termében Moldován János balázsfalvi nagyprépost elnökle alatt, kellő komolysággal és dicséretes nyugalommal. Az ülésen kivált Mocsonyi Sándor beszéde emelkedett ki, mely higgadt tartalmassággal emelte ki az ülés fő-célját: az erdélyi és magyarországi románok egyesülését a közös kultúrájukban. Különösen kiemelte a nemzeti szolidaritás princípiumát, a kulturhaladás nagy szükségét s az eszmék harcát. Ezek az eszmék s ez az irány dominálta az ünnepség többi részét is, a bankettet, a koncerteket, a színházi előadást stb. A közgyűlés f. hó 28-án este ért véget, mikor már többen el is távoztak. Ki kell emelnünk ez ülés alkalmából a hatóságok finom és előzékeny tapintatát s az ülésen jelen voltak mérsékletét és komolyságát, mi csak tiszteletet érdemel s a vezetők érdemeinek tudandó be.

Felosztatott szerb gymnasiumok. A szerb közoktatásügyi miniszter, mint belgrádi forrásból értesülünk, elrendelte az alexináci, gornyi-milánováci, loznóczi és szvilajnczi városbeli állami gymnasiumoknak tanulók hiánya miatt való felosztatását. A tanárok egy része nyugdíjba, más része pedig rendelkezési állományba helyeztetett. Így írja ezt a „Magyarország” című napilap.

A „Szerbszka Maticza” tiszta vagyona a legutóbb kiadott évi jelentés szerint 948.926 frtot tett ki a mult év végén.

A kiállítási igazgatóság tárgysorsjátékot rendezett, melynek jövedelméből 80% a hazai ipar segélyezésére fordítatik. A játékterv szerint 19.848 kiváló műizlést mutató ipari, illetőleg háziipari tárgy sorsaltatik ki 160.000 korona összértékben. A főnyeremény 20.000 koronával van előirányozva. Van még 10.000, 6000, 2000, 1000, 400, 200, 100, 10 stb. koronás nyeremény, melyek közül az első tizenhárom nyereménytárgy értékét a nyerő 20% levonás mellett készpénzben is átveheti. A húzás a magy. királyi lottóigazgatóság közbenjárásával f. évi október hó 1-én fog megtartatni s egy sorsjegynek az ára 40 fillér (20 kr.) Ezen sorsjáték, tekintve annak nemes célját valamint a húzás által nyújtandó előnyöket, a mennyiben a befolyó összegnek 80%-a a játszó közönségnek visszaadatik, a támogatásra kétségen kívül igen érdemes. A szóban forgó sorsjegyek akár az igazgatóságtól közvetlenül avagy a főelárúsító helyen, Budapesten IV. ker. Károly körút 24. sz. alatt vehetők meg. A sorsjegyek a készpénz előzetes beküldése mellett bérmentve küldetnek meg.

Megváltozunk. Az asszony (szemrehányóan): Azelőtt úgy szerettél, majd megettél. — Az ur (szomorúan): És most még a főztötet se tudom megenni.

Szerkesztői levelezés.

Többeknek. Lapunk szerkesztője két hónapi távollét után városunkba visszaérkezett s a lap vezetését átvette.

Dr.—ts. Annak a lapnak utóbbi időben közölt hazaellenes és izgató cikkeit mi is élénk figyelemmel kísérjük, s rajta leszünk, hogy érdeme szerint megtalálja azt, a mit keresett. A beküldötteket megőrizzük és fel fogjuk használni. Kérjük továbbra is becses közreműködését.

Gy—k. Dr. Itt általánosan az a nézet van elterjedve, hogy a diadalkaput a túlzók maguk gyújtották fel, mivel magyar felírás és nemzeti színű zászlóval ékeskedett. Sokan azt is állítják,

hogy a diadalívet előbb még valami gyulékony folyadékkal befecskendezték. A tetteseket eddig-élé még nem bírta felfedezni rendőrségünk.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. Május 1-től.

Érkezés Fehértemplomból:

4.54 reggel, 11.15 délben, 5.47 este.

Indulás Temesvárra:

4.59 reggel, 11.20 délben, 6.10 este.

Érkezés Temesvárról:

8.27 reggel, 4.36 délután, 10.23 este.

Indulás Fehértemplomba:

8.37 reggel, 4.44 délután, 10.28 este.

Érkezés Becskerekéről:

6.50 reggel, 6.06 este, 11.59 éjjel.

Indulás Becskerekre:

5.15 reggel, 8.53 reggel, 6.45 este.

Érkezés Kubinból:

8.17 reggel, 5.28 délután.

Indulás Kubinba:

8.45 reggel, 4.50 délután.

Indulás Jaszenovárol Oraviczára:

9.25 reggel, 5.30 délután, 11.05 este.

Indulás Oraviczáról Jaszenovára:

8.40 reggel, 3.15 délután, 2.35 éjjel.

Indulás Temesvárról Aradra:

8.20 reggel, 2.00 délben, 9.10 este.

Indulás Vojtekről Ném.-Bogsánra:

7.30 reggel, 3.40 délután, 9.25 este.

Gattajáról érkezik:

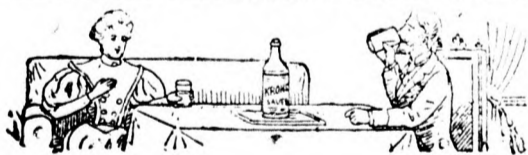
8.04 reggel, 4.24 délután.

Gattaja féle indul:

8.40 reggel, 6.20 délután.

Nyiltér.

Selyem-damasztek 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt. 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t.) a megrendelt áru postaber és vámmentesen a házhöz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Züri-chen. Svajczba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.



Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösne forrás,

kitünő gyógyviz,

kedvelt asztali viz.

Verseczen minden fűszerkereskedésben kapható.

7425. szhoz. — 1896.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az idei honvéd ellenőrzési szemle Versecz városában f. évi október hó 1-ső és 2-ik napján a városház nagy üléstermében fog megtartatni.

Felhivatnak ennél fogva a helyben tartózkodó nem tényleges honvédek, a honvéd igazolványi könyvhez mellékelt oktatás 39. pontjában említett kivételével, miszerint a fent kituzott napokon mindenkor délelőtt 8 órakor pontosan megjelenjenek és magukkal az igazolványi könyveiket hozzák, mert a meg nem jelenők vagy elkésve beérkezők az utószemlén a honvéd kiegészítő parancsnoksághoz kötelesek megjelenni

s ezenfelül a mennyiben elmaradásukat igazolni nem tudják, a katonai fegyelmi szabályok szerint mégis fognak büntettetni.

Utószemle folyó évi november hó 15-én a m. kir. 7. honvéd kiegész. iroda helyiségében fog megtartatni.

Verseczen, 1896. évi szept. hó 3-án.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

A ki biztos létet akar magának szerezni,
A ki pénzt akar szerezni,
A ki háztartásában gazdálkodni akar,
az vegye meg a

Pauly-féle Receptkönyvet,

a mely 1000 receptnél többet tartalmaz, hogy lehet legkönnyebben, gépek és készülékek nélkül minden gondolható házi és kereskedelmi cikket készíteni, továbbá mindenféle likórt, szeszes italokat, balzsamot, életessentiát, titkos szereket, ecetet, szörpöt, mustot 17 féle bort, sört, befőt gyümölcsöt, süteményt, házi szereket, állatgyógyszereket, szappanokat, hajkenőcsöt, tintát, mustárt s a többi. A könyv kitünőségét és használatosságát bizonyítja, hogy a zágrábi, aradi-gráci, strassburgi és temesvári kiállításokon a nagy, ezüst éremmel kitüntették. A 320 oldalra terjedő könyv ára tuzve 2 forint vászonkötésben 3 forint. Kics minden család számára és nélkülözhetlen minden gazdának és kereskedőnek. Kapuató Pauly Miksánál Kőflachban (Stájerországban).

3083. sz. — tlkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyika Árpádnak Dobroszav férj. Szankov Rachilla s. t. elleni végrehajtási ügyben 40 frt tőke, ennek 1895. évi november 9-ől jaro 5% kamatai, 14 frt. 40 kr. eddigi, ezuttal 10 frtban megallapított költségek benajtasa végett az arverest elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Dezsánfalva község 519 sz. tjkvben irt A I (30-31) hr. 17 ösz. sz. udvar és kertre 400 frtban megallapított kikiáltási árban 1896. évi október hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Dezsánfalva község; előjárósági irodában megtartandó nyilvános arveresen következő tettelek alatt fog eladás alá kerulni u. m.:

1. Ha a megallapított kikiáltási áron felül ígertet senki sem tenne, az arveresre kituzott ingatlan a kikiáltási áron aol is eladatni fog.

2. Arverezni kívánok tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át, vagyis 40 frt. készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett artoiyammal számított es az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt l. M. rendelet 8. §-ban kijelölt ovadekkes értékpapirokban a kikiáltott kezenez letenni, vagy az 1881. évi 00. tör.-cikk 170 §-a értelmében a banapenznek a bíróságnal törtent eloleges elnevezeserol kialitott eismervenyt atszolgitatani.

Az arverési tettelek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. jarasbiróság telekkönyvi irodajaban s a fentnevezett község előjáróságnál megtekintetok.

Verseczen, 1896. évi június hó 16-ik napján.

A kir. jbiróság mint tlkvi. hatóság.

Paulovics, kir. jbiró.

7039. szám. — 1896.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 900 frt fizetés- és 180 frt. lakpénzzel javadal-mazott házi és árvapénztári ellenőri állás választás útján élethossziglan betöltendő.

Az ezen állást elnyerni ohajtók az 1883. évi I. t.-cz. 18 §-a értelmében kellően felszerelt kérvényeiket legkésőbb bezárólag f. évi szept. hó 10-ig Pálffy Elemér főispán úr Ó Méltóságához nyujtsák be.

Verseczen, 1896. évi augusztus hó 16-án.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

Jelzalog-kölcsönöket

földbirtokra 3 1/2 %, házakra 4 1/2 %, más-nemű ingatlanokra 5 %, mellett legmagasabb összegekben ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek. Erdő-kihasználások, birtok parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tarta-mra eladatnak.

„Magyar Lloyd”

közgazdasági vállalat.

Budapest, Király-utoza 70.